

ԽՈՒՄԱՌՈՒՄԻՆԻ ԱՐԱՐԱՅ ԱՏԱՌՈՒՄ:

Ներկայ տասնևիններորդ դարս ուսումնական-նութեան դրոշմը իր ուսին առած կրփայլի. Հայ-կազնան որերաց ողին ալ կարծես թէ ներքին աղ-ղեցութեան եռանդ մը ունեցած է իր սրտին մէջ՝ նոյն դրոշմը իր ձեռքին բռնած պարպելու. արդէն Օսմանեան Պետութեան ներքեւ գտնուած Հայաբնակ քաղաքներ ամենքն ալ ազդու բորբոքով վառուած ամեն տեղ դպրոցներ և ուսումնա-րաններ կան հաստատուած՝ թէ՛ արական և թէ՛ իգական սեռերու համար. որոց շարքի մէջ կգտնու-ւի և մեր Կարուց քաղաքը և վիճակը, որ Օսմա-նեան Տէրութեան սահմանադրուիւր մէկ անկիւն մը կհամարուի. քաղաքական ժողովուրդը զուրսի քաղաքներէ հաւաքուած երկու հարիւր տա՛ի չափ խումբ մը կը կազմեն. զրեթէ մեծ մասը իրանց օրա-կան ապրուստը մինակ կարող կրնան ըլլալ ձեռք բերելու. 1853 թիւէն յետ ժողովուրդը իրենց բա-րեկացութիւնը դպրոցի համար ձեռք բերելու որ-քա՛ն որ իրենց աշխատանքը չընկալեցին, իրենց նը-պատակին համեմատ հովիւ մը չունենալուն բրած ջանքերէն պտուղ մը չկարացին չահել. թէ և իրենց կարիքին բաղդատութեամբ մեծ ծախքեր ըրին. քա-ղաքի եկեղեցին ՚ի հիմանց նորոգելով՝ առաջնորդա-րան և վարժատուն շինելով, սակայն իրենց ցան-կութեան նպատակին չէին ժամանած՝ իրենց մանկ-տիբը ուսման կարօտեալ մնալուն համար. ժողո-վոգեան իրենց զաւակները կրթութեան փափագ-ները որ բորբոքած կար սրտերնուն մէջ, անիկա լրա-նալուն Տէր գործապիր հովիւ մ'ալ պարգեւեց զե-րապատիւ Գրիգորիս վարդապետը, որ երեք տարի միջոց կըլլայ նորին սրբութեան մեր քաղաքը շնորհ բերելը. ձեռնտուութեամբ բարեպաշտ իշխա-նաց քաղաքիս և հասարակ ժողովրդեան բաղ-ձանքնիս ամենն ալ տեղը հասուց, արական և իգական սեռերու ուսումնարան և դպրոց հաստա-տելով և բարեկարգութեան մէջ մտցնելով, որ հի-մակու հիմա 120ին չափ մանկտիբ և ութսունի չափ օրիորդք՝ ուսման մէջ քայլ առ քայլ յա-ռաջ կընթանան, և սորվելիքներն են մանկտեաց, Գերականութիւն, Ազգային Պատմութիւն, Աշ-խարհադրութիւն, Թուադիտութիւն և Ա. այլեւա-

դրութիւն, և օրիորդաց՝ հասարակ ընթերցանու-թիւն, քրիստոնէական, և վայելչադրութիւն. ո-րոնք այս տարի երրորդ անգամ իրենց քննութիւ-նըն տալով բաւական յառաջացել են թէ՛ մանկտիբ և թէ՛ օրիորդք. նոյնպէս և Կարսի բոլոր վիճակը՝ որ կրկարօտէր հովուական ամեն տեսակ բարեկար-գութեանց, այն ևս ըստ կարի Գ. Գրիգորիս հայր սուրբի ջանիւք քչիկ քչիկ կարգի մտաւ քանի մը մեծ գիւղերու մէջ մասնաւոր դպրոցներ հիմնար-կելով, որոնք երբեք չէին տեսած. նա մասնաւոր Հոռոմոսի վանքը՝ որ Անիի սահմանադրուիւր կը-գտնուի, որ վերը յիշած թուէն սկսեալ մինչ ներկայէս երկու տարի յառաջ բոլորովին խան-գարուած և աւերման վիճակի հասած կար, այն ևս ջանիւք Առաջնորդ սուրբ Հօր Տէր Գրիգորիս վարդապետի անխոնջ աշխատութեամբ՝ շինու-թեամբ և բարեկարգութեամբ նորոգ վայելու-թիւն մը ստացաւ, և որ ամենէն աւելի կարեւորն էր՝ ժառանգաւորաց դպրոց մ'ալ շինելով. քսանի չափ գիւղական մանկտիբ անոր ծոցը ժողովելով ու-սում սորվելու շարունակութիւնը գործի դրեց. որով Կարուց քաղաքի կամ վիճակի ժողովուրդ մեծ միսթիւարութիւն ունեցաւ, և կ'ուսանք որ Նորին սրբութիւնն Գ. Գրիգորիս Հայր սուրբի ան-խոնջ աշխատանք Կարս քաղաքը իր վիճակով ազգին նպատակին համեմատ ՚ի շարս կրթեալ քա-ղաքաց մտնի. ուստի խնդրեմ՝ Ձեր պատուական Արարատ ամսագրոյ մէկ անկունը տեղի շնորհէք համառօտ նամակիս հրատարակութեան:

Վ. ՕՇԻՄԵԱՔԷԼ ԺԱՀԱՆԱՅ ՂՇԼԱՆՏԷԱՆԵՅ:

22 ԷՊՐԷԷԷՐԷ 1870

Է ԿԻՐ

ԽՈՒՄԱՌՈՒՄԻՆԻ ԱՐԱՐԱՅ ԱՏԱՌՈՒՄ:

Անցեալ սեպտեմբերի թիւ Ե. Աբրահմ պատ-ուական ամսագրոյ թերթերի մէջ հրատարակ-ուած Երեւանայ Փոխ—Թեմակալի Գեր. Մեսրոպե Արդապետի Սմբատեանց առ Հայազգիս Երեւա-նայ գրած հրաւերը՝ (որոյ բովանդակութիւնն էր հանել Թեմական Հոգեւոր Դպրոցը ոմանց իրա-